

# U mag er met een gestrekt been ingaan!

Laat ik er met mijn columndebuut maar meteen met een gestrekt been ingaan. Gewoon een vraag aan u, rechtstreeks op de man af. Kunt u me eens uitleggen waarom mensen graag in hun eigen ellende blijven hangen? Waarom lijkt er altijd legitimiteit te zijn om de dag van morgen als minder belangrijk te beschouwen dan de gebeurtenissen van gisteren?

Ik snap het niet. En ja, ik heb recht van spreken.

Toen ik zestien was, werd bij mij botkanker geconstateerd en om een lang verhaal kort te maken: mijn onderbeen werd geamputeerd. Hoewel, zo lang was het verhaal niet, want binnen drie maanden ná de eerste diagnose was het al exit. Het mes er in.

Eerlijk is eerlijk. Het was geen prettige tijd. Ik herinner me nog dat ik de avond vóór de amputatie in bad zat en dat ik naar mijn been keek. 'Jou zie ik morgen niet meer terug,' dacht ik. Maar ja. Ik was jong. En ik moest verder.

Het interessante is echter, dat ik nu echter durf te stellen dat dit alles één van de meest positieve gebeurtenissen in mijn leven is geweest. Mijn persoonlijke ontwikkeling kreeg een ongekende boost. Als ik mijn onderbeen nog had, dan was ik waarschijnlijk een hele saai onopvallende jongen geworden.

*Robin van Damme (23) organiseert bootcamps in het Amsterdamse Bos met als doel (valide!) mensen fitter, vitaler en gezonder te krijgen en hen zelfverzekerder te laten zijn. Bij atletiekvereniging Phanos traint Robin een amputatiegroepje. Robin is verder ambassadeur van de Cruyff Foundation.*

Tja, ik heb een handicap, maar het is geen beperking. Sterker nog: ik ben dit jaar zelfs als ondernemer gestart.

U zult me op dat vlak vaker zien langs de Sportas en in het Amsterdamse Bos waar ik bootcamps organiseer. En, als u me dan ziet; doe eens mee. Vooral als u valide bent. Als u nog met beide benen op de grond staat. Ik wil met u namelijk de uitdaging aan om te laten zien dat ook u véél meer potentie heeft dan u wellicht zelf denkt.

Overigens is het niet mijn 'core business' om u te vertellen hoe 'geweldig of positief' ik ben. Daar gaat het niet om. Ook ik mopper wel eens. Echt! Maar ik ben er wel van overtuigd dat iedereen regelmatig een dosis kritische inspiratie nodig heeft om positief in het leven te kunnen staan. Trouwens, als u het na afloop van een bootcamp nog steeds niet met me eens bent, dan moet u dat ook beslist tegen mij zeggen. Sterker nog: u kunt er wat mij betreft dan ook met een gestrekt been ingaan.